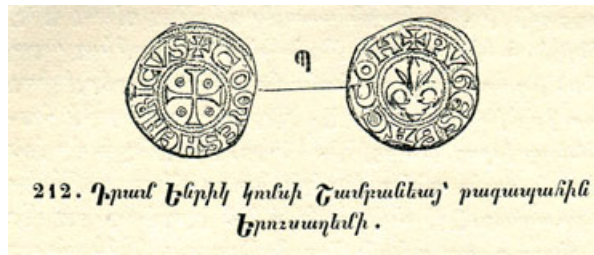

ինչ փրկանակ ընդունել: Իսկ նոցա բազում ինչ բազում անգամ խորհեցեալ եւ ոչ գտեալ ելի աղագս, հաստատեցին պատրիարքաւն եւ իշխանորդ-ւովն՝ աղերսել թախանձել զընծայեալն՝ ՚ի թագաւորութիւն Երուսաղեմի, որպէս կոչէ Լամբրունեցին⁴³, կամ զթագապահն՝ **Ենրիկ** կամ **Հեռի** կոմս Շամբանեայ, զի եկեացէ լինել միջնորդ եւ զերծուցանել զԲրինձն. յանձն էառ նա, զի երկոցունց եւս կողմանց էր բարեկամ եւ սիրելի. ել ՚ի Պտղոմայիդայ, եւ եկն նախ ՚ի Տրիպոլիս, եւ առեալ ընդ իւր զկոմսն Պեմունդ (Դ) զկրսեր որդի Բրնձին, եկն յԱնտիոք. եւ անդ քննեալ եւ տեսեալ զի ոչ է մարթ բռնութեամբ ինչ վճարել, առաքեաց հրեշտակ հաշտութեան առ Լեւոն, եւ ընկալեալ ողոք պատասխանի⁴⁴, էառ ընդ իւր զորս պատշաճ վարկաւ, եւ եկն ՚ի Սիսուան, (1194):

Ել ընդ առաջ նորա Լեւոն, եւ եմոյծ մեծաւ շքով յիշխանանիստն. լուաւ խնդրուածոցն. կոչեցաւ եւ Անտիոքացին, եւ միաբան հաստատեցան այս բանք դաշանց. զի **Ա.** Արձակեցցի Բրինձն (որպէս թուի՝ անփրկանակ), այլ մի՛ եւս համարիցի ունել իրաւունս պահանջելոյ ՚ի Լեւոնէ մեծարանս. նա մանաւանդ, **Բ.** ինքն Բրինձն Անտիոքայ յայնմհետէ արգադիր մեծարող լիցի Լեւոնի, իբրեւ վեհագունի. **Գ.** յետս դարձուցէ Պեմունդ զամենայն երկիրն զոր հատեալ էր ՚ի Ռուբինէ, մինչեւ ՚ի պահակ Դրանն (Portella)⁴⁵. եւ **Դ.** քանզի յայնմ ժամանակի արգելանաց Պեմունդի՝ մեռեալ էր Հեթումն Սասնեցի, այրիացեալն Ալիծ՝ դուստր Ռուբինի եղբոր Լեւոնի՝ տացի ՚ի կնութիւն Ռեմունդի անդրանկան Բրնձին, յաներկեւան հաստատութիւն

⁴³ Ի ջատագովական թղթին զոր գրեաց առ Լեւոն. «Գունդ Հեռի՝ որ Պաղեստինացոցն է ընծայեալ արքայութեանն, զոր յայս ամ բերեալ ձեր ՚ի Տարսոն, սկիզբն զայս արար առ մեզ խօսելոյ, թէ ոչ զոք գտայ այսօր բարի անուամբ հոչակեալ առ բազումս, որպէս զքո երկեղածութիւնդ»:

⁴⁴ Quant il furent venus la, et virent que il n'avoient poeir de rien faire par force: si envoya li Cuens Henris messages au roi Livon, etc.- **Eracles**, XXVI, 26.

⁴⁵ **Eracles**.